

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Seder Rav 'Amram Ga'on z.l.

**Amram ben Sheshna
<לאג> איש ברםע**

Warszawa, 625 = 1865

רשע דחא ליל (דמעם) וקיית

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9764

סדר סליחות

טו

משגב לנו . נאלת בורוע עמר : °בי ה' מה אומר . כי אויבי הכביד
עלוי וצרי יתאמר . שפוך עליהם ועמר : °רחום מתי תשמידם . זכור
עדתך קנית קדם . נחית צאן עמר : °הארה פניך על עבדך .
הושעני כחסך . יחד לבבי ליראה את שמר : °מהה כעב פשעינו .
ווען מרינו ובצענו . וכפער על חטאינו . למן שמר : °קרב קין
פדותוי , אלדי צבאות . כי רבת החיטוי , להרפה ולאות . לא נכח עצמי
עמר : °נאור בר חסותו . אל אבושה לעולם . ואל ישוב דר נכלם .
ענין ואביוון יהללו שמר . שוב :

טישוב מוס טשה קטן .

°מרום איה חסיך . נשבעת לחסיך . שובה ה' עד מתי והנחים
על עבדך : °שובה לעדר וצאן טרפ . נתחו בפי עובדי תרפ ,
הצל פליטיו ואל תרפ . ידיך מעבדיך . שובה : °הואים בשבים ונרדטים .
עוור סדרות עולמים , חום נא ונחם שוממים . ודבר על לב עבדיך :
שובה : °קוכב והצב גובלך . ובסנה מכין בית זבולך . וישע הדיך
ופעלך . יראה על עבדיך . שובה : °טבעו במאי הרונך . דל הוא וחרד
לדריך . יויכה וייקר בעניך . נפשו ונפש עבדיך . שובה : °נושא חטא
 מגואל ואם תרחק . וקרב בקראו ואל תרחק . זכור לאברהם ליצחק .
ולישראל עבדיך . שובה : אם עונינו זנו :

תיקון (מעמיד) ליל אחד עשר

[גמר] מוס יהוה

ווצרי וצור ישועתי . הבא נא עדים . °המייתי ודמעתי . שימה נא
בנادرך . ישור כי אין לאל ידי ואל תרפ ידר . °דרשי
בקראי באשמורות לנדרך . שמעה קולי בשיחו . °הפלא נא חסיך .
ובדמעי . מהה פשעי . ואם המה בכתביהם . כי ימיך וכו' :

חוכחה מוס אברהם

הנשמה לך . והגופ פועלך . צור אשר אין דומה לך . הוסה על עמלך :
בחסך אלהים ינוחם . איש חטאינו הניחם . ועת זכרם יתנחם .
ומודה ועוזב ירוחם : °אל ישיאר יצרך . כבודך . ורע לא יגורך : °חטיהנו
כפי כחך . כי בקש להדייחך : °ביני נפרש בעודך . קשורה בגנו יסודך . ולכב
קרעיל ולא מעיל . אולי תוכלי להוציאל . פ' : °רدةpta אחרחאתה . יחידה ולך
לא נאה . ואם מתקה ראשיתה . מה העשה באחריתה : °הכני רעוני .
בטרם יתמו שני . פן תחיזו כצל עבר . הבו לכם דבר : מה יחשוב
קצר ימים . לבוא עם נעלמים . ואיך נפשו תחנשא . לדעה מה יעשה ,
פ' : °מה יתאונן גבר . ועל יוצרו מה ידבר . ושכל נתן אליו . בחטלה

ה'

ה' עליו. הلمתים תתעננו. לאכול ולשתות שננו. ויקשו לבותם. כי לא מלו אותם. אשריו משכיל חשב. נפשו כמו גר תושב. בארץ עד מותו. ה' הוא נחלהו. פ"ז:

פומון כ' ט ממוס טשה

מִתְרָצָה בתחנונים. ובנעימים ומורי מלחות. התעשה לבן אמוניים. דופק שעריו תפנות. והעת אישים ישנים. קורא באישון. אפלות. על משמרתי אני נצב כל הליות: טשוכים בחבלי אדם. ומאהבה בעבותיהם. שכחתם בכלוא אידם. באশמנים כמתים. איה גואלים ופודם. אשר חסדי נצחותם. והאותות והמופתים והטסות הגדלות. על: שמו או כרם שמת. ונטעתהו שורק. איר גדרו פרצת ו עבר עליו שורק. יוד צריו הנברת. ויהי נעור וرك. ויפארו פארותיו. ויעולו הוו במלולות. על: האוניה שעותם. והתעשה נא לקובם. ואל העלם בצרתם. עיניך מאבלם. והחישה גאולתם. כי אתה הוא גואלים. ותשליך כל חטאתם. כמו אבן במצולות. על:

פומון ל' ממוס אברהם

אַמּוֹנִים עומדים נגדר בפחד ומורה וחילה. רחם נא צור עליהם ואל תעש כלה. הואל נא וברך עיטה מעטה תחהלה. האנשים אשר באו אליך הלייה: בשמר בטחו. וחסו כי לא בגבורתם. ובמקום מנוחה שפכו. לפניך דמעתם. וסליחתך דרישו למחילה לחטאיהם. חדש נא פלאיך והחיש יום ישועתם. ובאים ביחס בבכי יצאו מנהו בנילה. האנשים: רצחה נא את דבריהם. ואל נא תשיבם ריקם. וכפעלם אל התוד להם. כרשעתם אל חיקם. וזהאר אפליהם. ויצא חיש כנוגה צדקם. ואובייהם מעוניים. המה יקחו חלקם. ועם היי לחרפות יהיו לשם ולהתלה. האנשים: מודים על חסדר ולוחטיך ישברו. נדיבי עם החזות לילה תהלוותיך יספרו. ובתחנונים נגשו ודבורי רננות ידברו. תהי אונך קשחת לשמעו התפלה. האנשים: סליחה

אֱלֹהִים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפש ככה לך בשורי הארץ ציה ועיף בלי טים: אלהים אל דמי לך אל תחרש ולא תשקט אל: אלהים אל תרחק ממי אלהי לעורתי חושה: אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נחרטו: אלהים בקדש רוכך מי אל גדוֹל באלהים: אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קרשךשמו את ירושלים לעיים: אלהים באונינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת ביוםיהם בימי קדם: אלהים בשמר השיעני ובגבורך הדינני: אלהים בצעתך לפני עמק בצעך בישימון סלה: אלהים בארכנوتיה נרע למשגב: אלהים בקרבה כל המוט יעורה אלהים לפנות בקר: אלהים דבר בקדשו עלוה אחלה שכם ועמך סכות אמדד: אלהים השיבנו והאר פnick ונשעה: אלהים ודים קמו עלי וערת ערים בקשנו נפשי ולא שטוק לנגרם: אלהים זחתנו פרצנתנו אנפה תשובב

ספר סליחות

טו

תשובב לנו : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : אלהים לט מחתה ועו
עדיה בצרות נמצא מאד : אלהים להצלני ה' לעורתי חושה : אלהים למדתני
מנורי ועד הנה אגדי נפלאותיך : אלהים מושיב יחוירם ביתה מציא אסורים
בקשרות אך צוררים שבנו צחחה : אלהים משמים השקוף על בני אדם לראות היש
משכיל הorsch את אלהים : אלהים נצב בעדרת אל בקרב אלהים ישפטו : אלהים
צבות השיבנו והאר פניך ונושעה : אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה
ופקד נפן ואת : אלהים שמעה תפלי האונה לאמרי פי : אלהים שור חדש אשרה
לקבב עשור אומרה לך : אלהים ה' חלי וישם גגלי כאילות ועל במותי ידריכני
למנצח בנגינותיו : ה' שמעה . השיבנו . אל מלך , ויעבור , רחמנא גנו :

תנה מהס אני הויד בקיד' ה'

ה' אליך כסיתוי . ברך ה' חסיתוי . אל אבושה לעולם : נקטה נפשי בחוי .
בஹמשך קץ מאוי . זכרתו מושפטיך מעולם : יהירם נחרובי . וידיו
אבן בי . הימה הגבורים אשר מעולם : דכא מדכאי עדתך . ואנחנו עטך
וצאן מרעיתך . נודה לך לעולם : יעשה למען שטך . והכם דברך
ונאמר . ואראשתיך לי לעולם : יודע לשוטני ומוני . כי אלהי משפט
ה' . וישב ה' טלק לעולם : דלים ישובב לגבולם . כאשר מאו
גאלם . וינטלים וינשאמ כל ימי עולם : בראותי כי ארך شبוי . זאת
נחותי בעניי . כי לא יונח ה' לעולם : קרבא אל נפשי גאה . והפק
תعلاה . השומר אמת לעולם : יהודוך צר הדיחני . דמה בנפשו כי
לקחני . לעבד עולם : דוב אורב הוא לי . לולי ה' עורתה לי . ותציבני
לפניך לעולם : חלמני הדימני . במחשנים הושיבני . כמתי עולם :
יראה על עבדיך פעלך . סברם ומבטחים עליך . אלהים חיים ומלאך עולם :
מושב

להודות לשטך שחר קמנו . זאת זכרנו והתנחמנו . חסדי ה' כי
לא תמן : שעה נמשלת . כדל על דלה . והרמס שחה וגס
נ להשלה . ואם ארך קץ התוחלה , הלא שברנו ברך אל שמנו .
חסדי : צור חרבנו . וגס קשתנו . שבור מוקשנו . ופח רשותנו . כי
בזכרנו . קלון בשתנו . מאד נכנענו . וגס נכלמנו . חסדי : ברוב
מרינו . מאד יגענו . ובפצענו . בבור טבענו . לראש אשמורות כדל
שענו . בובשח פנים לך השכמננו . חסדי : אם עוני וגו' , כמו שאר הלילות :

תיקון (מעמוד) ליל שניים עשר

[נמר] מהס צדוק

לך ה' הצקה . צור יוושב ברום זבוליה . דלים עומדים לנגדך המזיאם
חן וחטלה . וקדם אל חסיך והפק לשברם תعلاה . קרייתם
לך תערב אל אשר לו הגדולה . אל רופא שלח מרפא לנרכאים
ולעצבים . כי ימוך פשיטה לקבל שבים :

אם